

SFS 1976: 11

Utkom från trycket
den 4 februari 1976

Lag om ändring i luftfartslagen (1957:297); utfärdad den 15 januari 1976.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrives i fråga om luftfartslagen²
dels att i 1 kap. 2, 2 a och 3 §§, 2 kap. 2, 4, 6, 8, 11, 15 och 16 §§, 3
kap. 1—4, 9 och 10 §§, 4 kap. 1—5, 8 och 9 §§, 5 kap. 8 och 11 §§, 6
kap. 1, 2, 4, 6—9, 11—13, 15 och 16 §§, 7 kap. 1, 3, 4, 6 och 7 §§, 8 kap.
1—5 och 7 §§, 9 kap. 40 §, 10 kap. 2 §, 11 kap. 1 och 10 §§, 12 kap. 2
och 4 §§, 13 kap. 1 §, 14 kap. 1—4 §§ samt 15 kap. 1—3 §§ ordet
"Konungen" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "regeringen" i
motsvarande form,

dels att 9 kap. 22 § och 13 kap. 9 § skall ha nedan angivna lydelse.

¹ Prop. 1975/76:54, LU 6, rskr 116.

² Senaste lydelse av

1 kap. 2 och 3 §§, 2 kap. 15 och 16 §§, 3 kap. 2—4, 9 och 10 §§, 4 kap. 1—5, 8 och
9 §§, 5 kap. 8 §, 6 kap. 1, 6, 8, 9, 11, 12 och 15 §§, 7 kap. 1, 3, 4, 6 och 7 §§, 8 kap.
1, 2, 5 och 7 §§, 11 kap. 1 § samt 14 kap. 1, 3 och 4 §§ 1969:201,
1 kap. 2 a §, 2 kap. 4, 6 och 8 §§, 3 kap. 1 § samt 13 kap. 1 § 1972:198,
9 kap. 40 § 1967:70 (jfr 1967:73),
14 kap. 2 § 1971:616,
15 kap. 1 § 1960:69 (jfr 1963:399).

22 §³ Vid befordran av passagerare är fraktförarens ansvarighet för envar av dem begränsad till åttiofemtusenåttahundra kronor; och må förty, där ersättningen skall utgå i form av ränta, dennas kapitaliserade värde icke överskrida sagda gräns. Utföres befordringen av svenskt lufttrafikföretag skall gränsen för ansvarigheten dock vara tvåhundra-sjuttiotusen kronor. Företaget skall i biljetten eller i sina standardvillkor för befordran utfästa sig att tillämpa denna gräns för ansvarigheten. I fråga om befordran som endast delvis utföres av svenskt lufttrafikföretag skall vad nu sagts om användning av det högre begränsningsbeloppet och om skyldighet att utfästa sig att tillämpa detta belopp gälla endast i fråga om den del av befordringen som utföres av sådant företag. Avtal må träffas om högre gräns för ansvarigheten än som föreskrives i detta stycke.

Beträffande inskrivet resgods eller gods är fraktförarens ansvarighet begränsad till åttiosex kronor för kilogram. Har passageraren eller avsändaren vid godsets överlämnande till fraktföraren särskilt uppgivit det intresse, som är förbundet med befordringen, och guldit föreskriven tilläggsavgift, gäller det uppgivna beloppet såsom gräns för fraktförarens ansvarighet, där han ej visar att passagerarens eller avsändarens intresse är lägre. Har av inskrivet resgods eller gods viss del eller något av dess innehåll förkommit, minskats, skadats eller fördröjts, skall vid bestämmandet av gränsen för fraktförarens ansvarighet endast den sammanlagda vikten av det eller de kolli, om vilka fråga är, tagas i beräkning; dock att, om förlusten, minskningen, skadan eller dröjsmålet påverkar värdet av andra kolli som omfattas av samma resgodsbevis eller flygfraktsedel, den sammanlagda vikten jämväl av dessa kolli skall tagas i beräkning.

I fråga om föremål, som passageraren behåller i sin vård, är ansvarigheten begränsad till ettusensjuhundratjugo kronor för envar passagerare.

Skyldighet att gälda rättegångskostnad må åläggas fraktföraren utan hinder av att de i denna paragraf stadgade gränserna för ansvarigheten därigenom överskridas. Vad nu sagts skall dock icke gälla, där fraktföraren inom sex månader från den händelse av vilken skadan härrör eller före det talan väckts skriftligen erbjudit den skadelidande ersättning som fränsett rättegångskostnaden ej understiger vad som utdömes.

Om det guldvärde å svenska kronan som vid denna lags ikraftträdande är anmält till Internationella valutafonden sedermera ändras, skola de i denna paragraf angivna gränserna för ansvarigheten omräknas i enlighet med det ändrade guldvärdet. De nya ansvarighetsgränserna kungöras offentligen av regeringen. Föres talan om ersättning, skola ansvarighetsgränserna beräknas enligt guldvärdet å den dag dom meddelas. Vad nu sagts gäller dock ej i fråga om det i första stycket angivna beloppet om tvåhundra-sjuttiotusen kronor.

³ Senaste lydelse 1960:69 (jfr 1963:399 och 1974:702).

13 kap.

9 § Nyttjas luftfartyg till luftfart utan att enligt 10 kap. 2 § föreskriven försäkring eller säkerhet finnes, dömes till dagsböter eller fängelse i högst ett år.

Den som utför passagerarbefordran utan att i biljett eller standardvillkor för befordran intaga utfästelse som föreskrives i 9 kap. 22 § första stycket, dömes till dagsböter.

Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

Bestämmelserna i 9 kap. 22 § första stycket om begränsningsbeloppet för svenskt lufttrafikföretag och om skyldighet för sådant företag att utfästa sig att tillämpa detta belopp samt föreskriften i 13 kap. 9 § andra stycket skall utan hinder av vad som föreskrives i tredje stycket i övergångsbestämmelserna till lagen (1960:69) om ändring i luftfartslagen tillämpas i fall som avses där.

På regeringens vägnar

CARL LIDBOM

Birgitta Blom
(Justitiedepartementet)

